

[Skatteministeren]

Hidtil har lønmodtagere kun undtagelsesvis kunnet få fradrag for udgifter til erhvervsmæssig brug af deres private telefon, jf. Ligningsvejledningen for 1992, afsnit A.F.1.13.

I Østre Landsrets dom af 13. december 1989 udtales herom, at »udgiften til telefonabonnement er en så almindeligt forekommende udgift i en husstand, at den må betragtes som en sædvanlig leveomkostning, der ikke berettiger til fradrag.«

Ved lov nr. 483 af 30. juni 1993 om ændring af ligningsloven og skattekontrolloven (Telefonudgifter og personalegoder), jf. lovforslag nr. L 286, er denne retstilstand lovfæstet.

Modsætningsvis vil der kunne foretages fradrag for den erhvervsmæssige del af samtaleudgiften.

Som det fremgår af provenubemærkningerne til lovforslaget, er det forventede provenu vedrørende telefonabonnement ikke 150 mio. kr., men 100 mio. kr.

Herom bestemmes i loven, at tilskud til telefon uden for arbejdsstedet i sin helhed skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, og at tilskuddet fortrinsvis skal anses at dække abonnementsudgiften.

Det betyder bl.a., at i de tilfælde, hvor en arbejdsgiver betaler den ansattes faste telefonabonnement, vil den pågældende altid blive beskattet af dette tilskud, i overensstemmelse med Østre Landsrets ovenfor gengivne udtalelse.

Det er urigtigt, som anført af spørgeren i bemærkningerne til spørgsmålet, at ministeren bestemmer retningslinierne for skatteansættelsen. Det gør som hidtil Ligningsrådet som øverste ligningsmyndighed.

Hidtil har Ligningsrådet fastsat en normalværdi for beskatning af fri telefon. På tilsvarende måde vil Ligningsrådet fremover kunne fastsætte en normalværdi for det fradrag, en lønmodtager – der kan dokumentere, at den private telefon anvendes erhvervsmæssigt, men ikke omfanget af den erhvervsmæssige benyttelse – kan foretage for denne telefonudgift, ekskl. abonnementsudgiften.

Reglerne vedrørende den skattemæssige behandling af erhvervsmæssig brug af privattelefon er altså ikke ændret på anden måde, end at tilskud til privat telefonhold altid skal indtægtsføres, og det er præciseret, at abonnementsudgiften er en privat udgift, der ikke kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

De hidtil gældende beviskrav for erhvervsmæssige telefonudgifter finder derfor fortsat anvendelse.

Spm. nr. S 1184

Til *indenrigsministeren* (16/7 93) af:

Ole Donner (FP):

»Ministeren bedes oplyse, hvor stort et beløb de bosniske flygtninge, der ankom til Danmark den 6. juli 1993, har måttet betale for at komme til Danmark.«

Begrundelse

Det er kommet til spørgerens kendskab, at de bosniske flygtninge, der ankom til Danmark den 6. juli 1993, har måttet betale op til 500 DM for turen. Samtidig har flere oplyst til politiet, at de ikke kom direkte fra krigsområdet eller krigstruede områder.

Svar (29/7 93):

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Direktoratet for Udlændinge har oplyst, at de 526 statsborgere fra Bosnien-Hercegovina, der fik meddelt midlertidig opholdstilladelse efter § 15 a i lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v., og som ankom til Danmark den 6. juli 1993, ikke har betalt noget beløb til danske myndigheder for at komme til Danmark. Indenrigsministeriet skal i den forbindelse henvise til, at det fremgår, bl.a. af Retsudvalgets betænkning af 22. juni 1993 til lovforslag nr. L 282, at transporten til Danmark for dem, der meddeles midlertidig opholdstilladelse efter lovens § 15 a, vil kunne varetages af IOM efter indgået aftale, samt at udgifterne til transporten afholdes af den danske stat.

Direktoratet for Udlændinge har endvidere oplyst, at direktoratet fra UNHCR i Zagreb har modtaget underretning om, at de pågældende havde købt en rejse hos det lokale flygtningekontor i Banja Luka for 500 DM pr. person. Dette beløb skulle dække en busrejse fra Banja Luka til en havneby i Polen. Denne rejse blev imidlertid ikke til noget, og de var således strandet i Banja Luka.

Det lokale flygtningekontor samarbejder med det lokale Røde Kors-kontor, og de driver i fællesskab en slags rejsebureau. Begge kontorerne henhører under de lokale myndigheder,